

To je moja zgodba

Živjo fantje. Z vami bi rad delil zgodbo o nastanku knjige Rapture Puzzle in nekaj svojega pričevanja. Rodil sem se v družini Moses leta 1973, ko je bil splav v Združenih državah Amerike legaliziran in so začeli ubijati dojenčke, tako kot se je Moses rodil v času, ko so v njegovi državi ubijali dojenčke. Starši so mi dali ime Renee, kar pomeni »ponovno rojen«.

Vzgojen sem bil v krščanskem domu. Ko sem bil majhen otrok, star približno 4 ali 5 let, sem trikrat slišal glas, ki me je poklical. Vsakič sem šel k mami in jo vprašal, kaj si želi, in vsakič mi je rekla, da me ni poklicala. Rekla je, da me morda kliče kdo zunaj, zato sem šel pogledat, a nikogar ni bilo tam in vedel sem, da glas prihaja iz hiše in da je bila mama edina oseba doma. Nekaj let pozneje mi je učiteljica v nedeljski šoli povedala zgodbo o Samuelu in kako ga je Gospod trikrat poklical in vsakič je mislil, da ga kliče Eli, v resnici pa je Samuelovo ime klical Gospod sam. Učiteljici v nedeljski šoli sem povedal, da se je isto zgodilo tudi meni, in njen odgovor mi je bil: »Morda ima Gospod zelo poseben klic v tvojem življenju, tako kot Samuel.« Spomnim se tudi, da sem kot majhen otrok slišal, da bo Gospod govoril z Mojzesom kot s prijateljem, in spomnim se, da sem bil noro ljubosumen in si močno želel, da bi Gospod govoril tudi z mano kot s prijateljem.

Pri dvanajstih letih sem se obrnil stran od krščanstva in postal zelo uporniški, poln jeze in sebičnosti. Krščanstvo sem sovražil zaradi Gospodovega nauka o tem, da je treba ljudem odpuščati in »nastaviti drugo lice«, za kar sem menil, da je v resnici namenjeno slabičem in mi ni puščalo prostora za maščevanje tistim, ki so me prizadeli. Pravzaprav so me ustrahovali in sem se hotel braniti, a sem imel občutek, kot da mi krščanstvo tega ne dovoljuje, zato sem dovolil ljudem, da me pretepajo, ne da bi mi s prstom dvignil prst, da bi se branil. Ščasoma sem postal tako poln sovraštva, da sem sovražil celo svoje življenje in ga želel končati. Dva tedna pred načrtovanim samomorom sem slišal nekoga govoriti o večnosti in se zelo bal, da bom večno trpel v peklju. Prosil sem Boga, naj mi da vsaj en razlog za življenje, da se ne bi ubil, a mu rekel, da nočem biti kristjan, ker nočem odpuščati ljudem, ki me prizadenejo, in biti prijazen do ljudi, ki so bili do mene zlobni. Bogu sem rekla, da če mi bo preprosto dal nekaj, za kar bom živela, bom, ko bom stara in tik pred smrtjo, postala kristjanka, da bom imela večno življenje in ne bom šla v pekel. V trenutku, ko sem to izrekla, sem začutila toplo prisotnost in kurjo polt po vsem telesu. Občutek je bil, kot da me nekdo objema in sem se počutila ljubljeno. Slišala sem glas, ki je izrekel moje ime in mi rekel, da me ima rad. Vedela sem, da to ne more biti moj glas, ker se preprosto sploh nisem ljubila. Šla sem domov in začela govoriti s tem glasom ter postavljati vprašanja, glas pa je odgovoril na vsako moje vprašanje. Končno sem našla tisto, kar sem vedno iskala – prijateljstvo z Bogom. Začelo se je, ko sem bila stara komaj 13 let, in preraslo je v pravo ljubezensko razmerje s svojim Stvarnikom. Zdaj sem kristjanka že skoraj 40 let in že skoraj 30 let sem v polnočasovni duhovniški službi. Imam neverjetnega moža in 5 čudovitih otrok, ki vsi ljubijo Jezusa.

Odnos, ki ga imam z Gospodom, me je vodil skozi številne odločitve, ki sem jih sprejemal v življenju. Poslušanje njegovega glasu in sledenje temu, kar mi je naročil, me je pripeljalo do sem, kjer sem danes. Lahko bi navedel številne primere, kako mi je Gospod rekel, naj nekaj storim, in sem ubogal, kar je vodilo do velike nagrade, ali pa mi je rekel, da se bo nekaj zgodilo, in se je zgodilo točno tako, kot je rekel, ali pa primere, ko me je preprosto vodil, naj nekaj storim ali ne storim, in se je izkazalo, da je bila odločitev prava. Ne morem vam povedati nobenega primera, ko mi je govoril, pa ni bilo res, ali pa me je pripeljal do grozne odločitve, ki sem jo kasneje obžaloval. Vedno me je vodil v vso resnico in mi je pot uravnaval, ko sem sledil njegovemu glasu.

Ko sem hodil v srednjo šolo, sem bil neverjetno nadarjen za matematiko. Bil sem član ekipe za matematične akademske igre in naša ekipa je osvojila državno prvenstvo, kar mi je prineslo polno štipendijo za našo lokalno fakulteto. Moj učitelj matematike je bil izbran za učitelja leta za vso državo. Drug učitelj matematike, ki sem ga imel v srednji šoli, mi je rekel, da sem najboljši učenec matematike, kar jih je kdaj poučeval, in me močno spodbujal, naj v svoji karieri nekaj naredim s svojimi matematičnimi veščinami. Vendar je moje srce želelo postati misijonar in doseči nedosežene ljudi na svetu, zato sem se odločil, da opustim polno štipendijo in se raje odpravim na biblijsko fakulteto. To omenjam, ker želim slaviti Boga, ki me je obdaril s temi matematičnimi sposobnostmi, da sem lahko razumel uganko in »skrajšanje dni« velike stiske, o kateri je Jezus govoril v Mateju 24.

Zato bi rad z vami delil, kaj se je zgodilo decembra 2000, kar me je pripeljalo do pisanja in dokončanja knjige Uganka o vzetju. Ta knjiga je bila delo v nastajanju in sem jo začel pisati leta 2012. Torej je trajalo več kot 13 let, da sem končal. Še vedno dodajam majhne dele v knjigo, saj mi Gospod še naprej kaže stvari. S študijem in raziskovanjem sem začel že januarja 2001, zato sem potreboval več kot 25 let, da sem vse koščke sestavljanke sestavil na svoje mesto.

Kakorkoli že, nazaj v december 2000. Takrat mi je Gospod začel dajati koščke sestavljanke. Takrat nisem imel pojma, da mi daje koščke sestavljanke, in šele februarja 2013 sem to končno ugotovil. Dvanajst let sem se počutil tako zmedenega in celo, kot da me je Gospod nekako prevaral, ker nisem razumel, da mi daje le koščke sestavljanke, ki se bodo vsi sestavili in kazali na zelo specifične datume dogodkov vnebovzetja in drugega Kristusovega prihoda na zemljo. Od decembra 2000 do decembra 2012 sem mislil, da mi Gospod kaže datum vnebovzetja, in se nisem zavedal, da mi daje le koščke velike sestavljanke, ki se bodo sčasoma vsi sestavili skupaj.

Decembra 2000 je Gospod prišel k meni, medtem ko sem molil, in mi povedal, da prihaja k meni, tako kot je prišel k Salomonu, in mi bo dal eno stvar. Rekel mi je, naj dobro premislim, preden se odločim, saj mi bo dal vse, kar ga bom prosil. Potem ko sem nekaj časa razmišljal, kaj naj prosim, sem se vrnil k Njemu z dvema največjima željama. Prva je bila, da bi na sodni dan stal pred Njim s čistim srcem in da bi bil zadovoljen s tem, kako sem živel svoje življenje. Moja druga največja želja je bila, da bi z mojim življenjem dosegel milijone ljudi za svoje kraljestvo. Nisem se mogel odločiti, katera želja je večja, dokler se nisem spomnil verza, ki pravi, da lahko pridobiš ves svet, a izgubiš

svojo dušo. Pomislil sem, da bi bilo mogoče, da pridobim svet za Kristusa in pri tem izgubim svojo dušo. Zato sem Gospodu rekel, da če bi lahko izbral samo eno stvar, bi bila to prva. Rekel mi je, da sem se modro odločil.

Nato me je vprašal: »Če boš najmanjši v mojem kraljestvu za vso večnost in če bodo vsi vso večnost mislili zelo malo o tebi, pa bom jaz zadovoljen z vami, ali bi bilo to zame v redu?« Na to vprašanje mi je bilo zelo težko odgovoriti, saj sem želel biti v njegovem kraljestvu veljal za velikega in nisem hotel, da bi me kdo gledal zviška, še posebej ne za vso večnost. Vendar sem spoznal, da je resnično pomembno, da je Gospod zadovoljen z mano in da ni pomembno, če je kdo drug zadovoljen. Zato sem mu končno rekel: »Da, to bi bilo zame v redu.«

Kmalu zatem, ko se je to zgodilo, sem sanjal o svoji babici, ki je umrla približno 9 let prej. Bil sem si tako blizu in imela je ogromen vpliv na moje življenje. Sanje so bile tako resnične in zdelo se mi je, kot da sem celo noč preživel samo v pogovoru z njo in z njo. Ko sem se zbudil, je bilo moje srce tako srečno, kot da bi bil resnično z njo. Pogosto sva skupaj sestavljali sestavljanke. Rada je reševala sestavljanke. Takrat sestavljanke nisem imel preveč rad, ampak sem preprosto rad preživil čas z njo, zato sem se ji pridružil pri tistih ogromnih sestavljankeh, katerih reševanje je trajalo več tednov. Moja ljubezen do sestavljanek se je začela v tistih mnogih urah, ko sva jih skupaj reševala. Takrat nisem vedel, da mi bo Gospod dal največjo sestavljanke vseh časov in da mi bo dal prvi delček te sestavljanke.

Kmalu po sanjah mi je Gospod spregovoril in rekel, da 1. januarja predstavlja praznik trobent poganov in začetek novega tisočletja. Nisem bil preveč navdušen nad biblijskimi prerokbami, vendar sem slišal za praznik trobent in vedel sem, da nekateri kristjani učijo, da se bo vnebovzetje zgodilo na praznik trobent, zato sem se spraševal, ali mi Gospod govori, da se bo vnebovzetje zgodilo 1. januarja, kar je bilo le nekaj dni stran. Bil sem zelo navdušen. Nič se ni zgodilo in spraševal sem se, kaj je mislil. 4. januarja, okoli 1. ure zjutraj, mi je Gospod spregovoril in rekel te besede: »Boš kakor Janez Krstnik in boš napisal nekaj, kar bo pomagalo rešiti milijone ljudi pred prihajajočo prevaro. Tako kot je moj glas kot trobenta in zadnji dan stvarjenja, o katerem sem govoril, je bil šesti.« dan, tako bo tudi ob koncu šestega dne in na začetku sedmega zatrobila zadnja trobenta. Počakaj, da pridem k tebi ob koncu šestega dne.« Spomnim se, da sem zbudila moža in mu povedala, kaj mi je Gospod govoril. Nato sem šla dol in poklicala starše in sestre, ki živijo v Ameriki, ter jim povedala, kaj je Gospod rekel. Bila sem prevzeta. Spomnim se, da sem se počutila kot Marija, ko se ji je prikazal angel in ji povedal, da bo rodila Jezusa, Božjega Sina. Počutila sem se, zakaj me je Gospod izbral? Nisem nihče poseben, samo navadna oseba. Gospod mi ni dal le prve želje mojega srca, ampak tudi drugo. Uporabil me bo, da bom pomagala rešiti milijone ljudi.

Napisal sem pismo in ga poslal mnogim službam za prerokbe o koncu časa in ljudem, ki sem jih poznal, v katerem sem jim povedal, da se bo vnebovzetje zgodilo konec 6. januarja ali v začetku 7. januarja. Predvideval sem, da mi to sporoča Gospod in da bodo milijoni ljudi nekako že s pisanjem tega pisma spoznali Gospoda. Takrat nisem imel pojma, da mi le daje koščke sestavljanke in me začenja na 25-letnem potovanju. Šestega januarja sem čakal in se ravno čudovito pogovarjal z

Gospodom. Spomnim se, da sem mu tik pred polnočjo povedal, da začenjam postajati zaspan, in ga vprašal, kdaj bo prišel. Rekel mi je, naj še malo počakam. Nekaj minut po polnoči sem gledal skozi okno in sedel na kavču, ko se je nenadoma začelo silovito tresti celo telo. To je trajalo morda kakšno minuto. Nenadoma se je začelo in nenadoma končalo. Moja prva misel je bila, da so morda mrtvi v Kristusu pravkar vstali in da bomo zdaj vnebovzeti. Vprašal sem Gospoda, kaj je to tresenje, in rekel mi je, naj samo počakam. Minuto ali dve kasneje se je moje telo spet začelo silovito tresti. Med tem drugim tresenjem so mi usta začela mravljinčiti, kot občutek, ki ga dobiš, ko ti noga zaspi, vendar je bil občutek v ustih, še posebej okoli ustnic. Vprašal sem Gospoda, zakaj mi mravljinčijo ustnice, in rekel je, da to predstavlja, ko **Izaija je videl Gospoda** in oglje se je dotaknilo njegovih ustnic in **njegov greh je bil odkupljen**. Tresenje je nenadoma prenehalo. Bila sem preobremenjena in se spraševala, kaj vse to pomeni. Spraševala sem se, ali se je pravkar zgodilo vznesenje in sem ostala za sabo. Imela sem toliko vprašanj. Čutila sem, kako me je Gospod objel s svojimi ljubečimi rokami in se počutila, kot da me objema. Zagotovil mi je svojo ljubezen do mene in mi rekel, da moram preučevati judovske praznike in da lahko grem spat.

Predvideval sem, da mi bo naslednje jutro vse razložil, zato sem šel spat in zaspal. Naslednji dan je prišel in odšel brez razlage. In vsak dan je prišel in odšel skoraj 12 let brez razlage. Vedel sem, kaj je Gospod rekel, preučeval sem praznike in poskušal vse ugotoviti, a preprosto nisem mogel. V teh 12 letih sem se počutil zelo osamljenega in zmedenega, Gospod pa mi je nenehno govoril, naj počakam in da bodo nekega dne vsa moja vprašanja odgovorjena in da bom vse razumel. Edino, kar se je v teh 12 letih zares zgodilo, je bilo, da je bila spomladi leta 2002, 1290 dni pred dnevom sprave leta 2005, napadena Cerkev Jezusovega rojstva. Gospod mi je pokazal, da je to tempeljska trdnjava, ki so jo oskrunile oborožene sile, in da je to sveti kraj, o katerem govori Jezus v Mateju 24. Vedel sem, da se bo nekega dne tam zgodila gnusoba, ki povzroča opustošenje. Sicer pa sem vedel, da se bo sedmi Ta dan je bil pomemben in odkril je tudi, da živimo ob koncu 6000 let od stvarjenja, pripravljeni na začetek novega tisočletja. Še vedno nisem vedel, da so vse te stvari delčki sestavljanke.

Gospod mi je o teh stvareh spet začel govoriti julija 2012, ko me je vprašal, ali sem pripravljena plesati z njim. Vodil me je do sedmega dan šotorov. Avgusta 2012 sem ustanovil svoj YouTube kanal. Spet sem domneval, da mi govori, da se bo vnebovzetje zgodilo sedmega. dan šotorov. Ko se ni, sem se razjezila in vprašala Gospoda, zakaj me vara. Po nekaj dneh jeze in bolečine sem se vrnila k Gospodu in mu rekla, da mi je žal za moj grozen odnos, in ga prosila odpuščanja. Vprašal me je, ali sem pripravljena nadaljevati. Bila sem šokirana. Mislila sem, da sem končala in da je vse skupaj le nekakšen preizkus, da bi videla, ali ga bom ubogala in sledila, tudi če se mi zdi, da me vara. Zato sem mu rekla, da da, pripravljena sem nadaljevati – še vedno se popolnoma ne zavedam, da so vse te stvari koščki sestavljanke, ki mi jih daje in ki bodo čez nekaj let sčasoma dobili smisel. Naslednji datum, na katerega me je opozoril, je bil sedmi dan Hanuke. Prepričan sem, da že uganete – tudi tistega dne se ni nič zgodilo. Ampak takrat sem že začel dobivati občutek, da to nekam vodi.

14. februarja 2013 sem šla v svoj duhovniški center in nekdo je prišel v mojo pisarno in mi dal darilo. Rekla je, da se je nekdo ravno ustavil in prosil, naj mi darilo izroči. Ena od mojih hčera je bila z

mano v pisarni in me je vprašala, kaj mislim, da je to. Izbruhnila sem: "To je sestavljanke." Nimam pojma, kako sem to vedela, ampak preprosto sem čutila, da je to sestavljanke, čeprav še nikoli prej nisem dobila sestavljanke za darilo. Odprla sem jo in res, bila je sestavljanke. Pomislila sem, no, to je čudno. Brez imena. Nimam pojma, od koga je. Šela sem domov in jo sestavila v samo nekaj urah. Bila je najnenavadnejša sestavljanke, kar sem jih kdaj naredila, brez vogalov ali robov, vsi koščki pa so bili različnih oblik in velikosti. Nekateri koščki so bili ogromni, drugi pa drobni. Bila je čudovita sestavljanke in ko sem jo pogledala, sem začutila Gospodovo navzočnost. Spomnila sem se svoje babice in sanj, ki sem jih imela. Spoznala sem, da je valentinovo. In takrat sem spoznal, da je vse to sestavljanke in da mi Gospod daje le en košček naenkrat in da se bo nekega dne vse skupaj sestavilo in imelo popoln smisel.

Bilo je v istem mesecu februarju 2013, ko je gospod Obama napovedal svoj načrt za obisk Jeruzalema. Na nekaterih spletnih straneh s prerokbami se je veliko govorilo o tem, da bo morda stal na Tempeljskem gori in da bo to gnusoba opustošenja. Začel sem brati, da nekateri mislijo, da je leto 2009 začetek Danielovega sedemdesetega rojstva. teden in videl, da je bil gospod Obama sedmega tedna izbran za dobitnika Nobelove nagrade za mir dan šotorov leta 2009 in nato nagrado podelil le nekaj ur pred začetkom 24. Kisleva. Videl sem, da Hagaj 2 kaže na te natančne datume v zvezi z Gospodom, ki strese nebesa in zemljo ter k sebi pripelje želeno vseh narodov. Štel sem 1260 dni od trenutka, ko je bil gospod Obama izbran za dobitnika Nobelove nagrade za mir, in prišel do 22. marca 2013. Rekel sem si, če gospod Obama gre v Betlehem in na ta datum stoji pri jami v cerkvi Jezusovega rojstva, potem je to gnusoba opustošenja in to pomeni, da je opustošenje takoj za tem, kar bi morale vključevati dogodek vnebovzetja. Toda takrat je gospod Obama omenil le odhod v Jeruzalem in nič o odhodu v Betlehem. Ko je končno napovedal svoje načrte, da bo šel v cerkev Jezusovega rojstva, nisem mogel verjeti. Končno se je zgodilo.

Nekateri se morda sprašujete, kako je bilo mogoče, da je gospod Obama, ki stoji pri jami, gnusoba Gospodu in kako je to ustavilo vsakodnevno žrtvovanje. No, vsak dan, na stotine in pogosto na tisoče ljudi z vsega sveta se zbere v vrsti pred cerkvijo Jezusovega rojstva, da bi darovali žrtvovanjestr.dvigovanje in daritev zahvale Gospodu, ker je prišel na zemljo, da bi plačal za njihove grehe in jim dal večno življenje. To je žrtev, ki je vseč Gospodu. Na dan, ko sta g. Obama in njegovo spremstvo šla tja, nihče drug ni smel vstopiti. Žrtev hvale in zahvale se je tistega dne končala in lahko vam zagotovim, da ni šel tja, da bi Jezusu izrekel hvalo ali hvaležnost za njegov prihod na zemljo. Čeprav ne vemo, kaj se je zgodilo, ko je stal pri jami, sem prepričan, da njegovo srce ni bilo ponižno in se Jezusu ni zahvalil niti ga ni priznal za Gospoda. Prepričan sem, da bomo nekega dne vsi natančno vedeli, kaj je g. Obama rekel, pa naj bo to na glas ali le v svojih zasebnih mislih, to je bilo tistega dne tako gnusoba Gospodu. Karkoli že je bilo, je bilo tako gnusoba Gospodu, da je začelo 40-dnevno odštevanje do opustošenja Amerike in večjega dela sveta.

Potem ko se je zgodila ta gnusoba, me je Gospod nato opozoril na sedmo dan opresnikov. Štel sem dneve in videl, da bi se štetje 1260 in 1335 dni moralo začeti 40 dni od trenutka, ko se bo zgodila gnusoba, do trenutka, ko bo prišlo do opustošenja – Ameriki je dal 40-dnevno obdobje milosti, tako kot je to storil Ninivam. Štel sem 1290 dni od datum gnusobe in je dosegel praznik trobent leta 2016. Od sedmega sem štel 1260 dni dan nekvašenega kruha v Božjem koledarju in je leta 2016 dosegel dan sprave. Jazod istega dne je štel 1335 dni in je doseglo začetek Hanuke leta 2016. Daniel 12 nam pove, da bodo tisti, ki bodo dosegli konec 1335 dni, blagoslovljeni, Hagaj 2 pa nam pove, da vse do štiriindvajsetega devetega dne V mesecu Hanuki ali na večeru Hanuke na figovem drevesu ni nobenega sadu, ne da bi bili od tega dne naprej blagoslovljeni. Blagoslovljen dan je prvi dan Hanuke na koncu 1335-dnevnega štetja. Vse številke so se ujemale. Bila sem tako navdušena.

Toda 2. maj 2013 je prišel in odšel brez kakršnega koli vznesenja ali opustošenja. Spet sem bil tako zmeden. Toda preveč koščkov sestavljanke se je ujemalo, da bi jo kar vrgel ven in rekel, da ni prava. Nekaj mi je moralo manjkati, ampak kaj je bilo to?

Približno 5 mesecev pozneje, oktobra 2013, sem Gospodu znova izrazil svojo frustracijo in ga vprašal, zakaj ni prišel, ko pa je Sveto pismo tako jasno kazalo na 2. maj 2013. Rekel sem: »Ninive so se pokesale, ti pa si odlašal s svojo sodbo. Ta uganka je smiselna le, če se je Amerika pokesala, ampak se ni pokesala, zakaj si torej odlašal s svojo sodbo?« Gospod je odgovoril: »Si prepričan, da ni bilo kesanja?« Rekel sem: »Da, prepričan sem, da bi slišal za to, če bi se Amerika pokesala.« Rekel je: »Nekaj pomembnega ti manjka. Poišči to.« To mi je dalo upanje – morda sem kaj spregledal. V Google sem vtipkal nekaj takega kot »Amerika se pokesa maja 2013« in našel spletno stran, ki je govorila o tem tridnevnom obdobju molitve in posta, ki se je začelo 30. aprila in trajalo do 2. maja 2013. 24. aprila 2013 so voditelji cerkve po vsem svetu razglasili tridnevni post, v katerem je sodelovalo vsaj 28 držav. Videl sem, kako so verniki z vsega sveta te tri dni klicali k Gospodu in ga prosili, naj se usmili Amerike. 30. april je bil nacionalni dan kesanja v Ameriki in 2. maj je bil v Ameriki nacionalni dan molitve. Tri dni se je k Gospodu dvigal svetovni krik, v katerem so prosili Boga, naj se usmili Amerike, ravno ob koncu 40-dnevnega preizkusnega obdobja. Jokal sem. Smejal sem se. Našel sem manjkajoči delček. Potem je Gospod rekel: "Spomni se Estere." Pomislil sem, kako je bila izbrana devica nevesta, ki predstavlja Kristusovo nevesto, in kako je svoje ljudstvo prosila, naj se tri dni postijo, ker so bili vsi tik pred tem, da bodo pobiti. Tretji dan posta je tvegala svoje življenje in se obrnila na kralja, da bi poskušala rešiti svoje ljudstvo pred uničenjem, in na koncu je bila njena prošnja uslišana in njeno ljudstvo je bilo rešeno. Videl sem napoved zgodbe o Jonu in Esteri ter spoznal, da Gospod odlaša s svojo sodbo. Nato sem v Mateju 25 in Razodetju 10 videl, da se ta zamuda nahaja v Svetem pismu. Zato sem se odločil ugotoviti, kdaj se bo ta zamuda končala.

Vsi prispevki so kazali na leto 2016 kot konec Danielovega sedemdesetega rojstva. teden. Gospod je preprosto odlašal s svojo sodbo, kot je rekel v Mateju 25 in Razodetju 10, in skrajšal dni stiske, kot je rekel v Mateju 24.

Ko je Hanuka leta 2016 prišla in minila, sem mislil, da je vsega konec. Očitno nismo bili v

Danielovem sedemdesetem letu. teden dni in vsi ti dogodki, ki so se zgodili med letoma 2009 in 2013, so morali biti le napoved tega, kar se bo zgodilo v prihodnosti. Ampak nekako sem vedel, da to ni prav, in vedel sem, da mi je Gospod te stvari pokazal in da mi mora še vedno nekaj manjkati.

Od takrat je minilo že več kot 9 let. Že več kot 9 let poskušam ugotoviti, kje smo na Božji časovnici. Verjamem, da sta bila dva tresenja, ki sem ju doživel v noči 7. januarja 2001, namenjena temu, da kažeta na sedmi dan praznika trobent in dan sprave tri dni kasneje. V Danielovem sedemdesetem tednu je vsak dan enak enemu letu. Prvo tresenje, ki sem ga doživel tisto noč, predstavlja sedmo leto uganke. Če boste prebrali mojo knjigo, boste videli, da je bilo leto 2016 sedmo leto v uganki. Toda tako kot smo v Stari zavezi dvakrat videli napovedano obdobje sedmih let, ki se je podvojilo (zgodbe o Jakobu in Jožefu), in smo v Stari zavezi dvakrat videli tudi praznik nekvašenega kruha in praznik šotorov, ki sta se podvojila s sedmih dni na štirinajst dni, tako verjamem tudi, da je Gospod podvojil Danielov sedemdeseti teden na dve sedemletni obdobji, namesto samo na eno. V knjigi Jubilejev vidimo, da sta bila Adam in Eva sedem let v vrtu, preden sta padla v greh. Verjamem, da je bilo leto 2016, konec prvega tedna Danielovega sedemdesetega tedna, konec 6000 let od stvarjenja. Verjamem, da je bilo leto 2023 leto jubileja in konec 6000 let od človekovega padca.

Vendar je Gospod svoji neverjetni uganki dodal še 3 dni (leta). To nam je bilo napovedano v Danielu 1, ko so Daniel in njegovi prijatelji opravili triletno obdobje usposabljanja, preden so lahko vstopili v kraljevo službo. To nam je bilo napovedano tudi v zgodbi o Hanuki, ko so Judje za 3 leta zbežali v gore, preden je bil tempelj med Hanuko leta 165 pr. n. št. očiščen.

Sedmo leto drugega sedemletnega obdobja (2023) naj bi bilo čas velikega pretresa, vendar je bil prestavljen na deseto leto (2026), ki predstavlja dan sprave. Takrat vidimo Gospoda in je naš greh odkupljen, tako kot je Izaija videl Gospoda in je bil njegov greh odkupljen.

To desetletno čakanje od leta 2016 nam je bilo napovedano v Danielu 1, kjer Daniel in njegovi prijatelji prestajajo desetdnevno obdobje preizkušnje, da se ne bi oskrunili. Drugo desetdnevno obdobje vidimo v Razodetju 2,10, kjer tisti, ki ostanejo zvesti Kristusu, prejmejo venec življenja. V Razodetju 14 beremo o tistih, ki se ne oskrunijo in so darovani kot prvine Gospodu ter vzeti na nebeško goro Sion. Pismo Hebrejcem 12 govori o tej nebeški gori Sion in o tistih, ki ubežijo v času tresenja neba in zemlje.

Verjamem, da je leto 2026 »Gospodov dan« in da bo za tiste, ki bodo vzeti v prvenstvu, to leto, ko ga bomo videli iz oči v oči in bo naš greh odkupljen. Tisti, ki bodo ostali zadaj, da bodo prestali veliko stisko, ki je bila skrajšana s 3,5 let na samo 5 mesecev (glej Razodetje 9 in Matej 24,22), bodo morali počakati do 1. in 2. januarja 2027, štiriindvajsetega dne Kisleva po Božjem koledarju, preden bodo vzeti k Gospodu.

Verjamem, da bomo 15. in 16. avgusta 2026 priča prvemu gorju in prvemu vnebovzetju/žetvi, prazniku prvin novega vina, ki mu bo sledilo drugo gorje in drugo vnebovzetje/žetev 1. in 2. januarja 2027, začetek novega tisočletja. Verjamem, da bo tretje gorje drugi Kristusov prihod na

zemljo ob koncu dvotedenskega poročnega festivala Hanuke in se bo zgodilo 17. januarja 2027. Verjamem, da nam je bil ta dogodek napovedan z vstajenjem Kristusa sedemnajstega dne prvega meseca in počitkom Noetove barke sedemnajstega dne prvega meseca. Verjamem, da bo Kristusova nevesta kronana za sovladarico zemlje s kraljem Jezusom sedmi dan Hanuke, 9. januarja 2027, kot nam je bilo napovedano z izbrano devico Estero, ki je bila kronana za kraljico na sedmi dan Hanuke. Spodbujam vas, da preberete mojo knjigo ali povzetek knjige, da boste videli, kako nam Sveto pismo razloži to sestavljanko, ki vodi do teh natančnih datumov za tri gorske dogodke iz Razodetja. Bog vas blagoslovi in veselim se, da se kmalu srečamo!